

det var någon av drängarne, som kom för
att skrämma dem. De öppnade dörren, men
i förstugan var en karl, som de aldrig sett
förr, och när dörren öppnades, sprang han
fort därifrån. En timmes tid efter var
det någon, som knackade på dörren in till
stugan, frun trodde att det var mannen,
som kom, och att hon inte hade hört ~~skjut~~
skjutsen, hon öppnade men fick bara se en
man, som var klädd i vita benkläder och
svart rock, och när han sprang därifrån,
tyckte hon att han haltade så besynnerligt.
En liten stund därefter hörde de skjutsen

nas i närheten, men de kunde inte finna
honom. De gingo då hemåt igen, när de kom
mit några steg från gårdet, hördes ~~därifrån~~
ett flatskratt. De vände sig om och såg
samme man stå på gårdet igen. En av dräng
arne sprang det fortaste han kunde bort
och skulle försöka få fast på honom, men
ju närmare drängen kom, ju otydligare ~~såg~~
blev mannen, till slut försvann han full
ständigt. Så hördes inte något vidare de
natten. Dagen efter hade bonden ett ären
till en granngård, på vägen dit fick han
se en man, som han tyckte sig ha sett fö
han gick fortare för att hinna honom, när
han kom närmare såg han att det var samme

¹⁸⁷³ ¹⁸⁷³ 2
För många år sedan höll bäckamannen
till i Trydeån. Ån flyter genom Sälshög
by, och inte långt ifrån den, ligger Säl
högs boställe. En kväll var bonden bort
och väntades inte hem förrän sent samma
natt. Både frun och pigorna sutto uppe
och väntade på honom. Vid tolvtiden va
det någon, som knackade på dörren in ti
köket. Pigorna blevo förskräckta, de h
inte hört någon komma, men som de hade
arbetare, som reparerade, och de därför
inte kunde låsa ytterdörren, trodde de

¹⁸⁷³ ¹⁸⁷³ 3
med bonden komma hem. Drängarne, som kom
mo ut för att taga emot honom, sågo då
en man gå bort mot ett stengärde där br
vid, de trodde att det var en av arbete
ne, som varit ute, så de brydde sig int
om honom vidare. Men när frun och pigor
talade om vad som hänt dem, tog bonden
drängarne med sig ut att ~~söka~~ se, om där
var någon obehörig. De gingo bort mot st
gårdet, och som det var mäsken, kunde de
se en karl stå på stenarne där, men när
kommo närmare var där ingen, de sökte då
överallt, för de visste, att han skulle f

Elin Thuresson — efter ¹⁸⁷³ 1873 6 I.

Fri en del är den vtro vägra
pojkar och flickor en i Orupps skola och
lekte. Ensam man tänkte på att gå hem
blev det skymning. Barnen voro då vid
en bäck, som flyter strax in till skogen. När
som de stodo där, fingo de syn på en gråvit
häst, som kom upp ur bäcken. Den dris-
tigaste av pojkarna tog fast den och satte
sig upp och red på den. Därför reds alla
pojkarna i tur och ordning. Så blev
det flickornas tur, men ingen av dem
vågade. Då tog pojkarna en flicka
och satte henne med vald på hästen.
Hon blev rödd och skrek av sin kraft.
När när hästen satte sig igång, ropade
hon: "Hilka puss, hur skall detta sluta!"
Då försvann hästen som en dimma
ur i vattenet. När för det ställe, där
den sjönk, hörs musik.

man, som de sett på natten, men nu klädd
i blåa arbetskläder. Bonden försökte att
minna upp honom, men det var omöjligt, fa-
han gick dåligt, det såg nämligen ut som
om han hade ont i foten. Då de gått en
stund kom de till ån, och i detsamma gav
mannen upp ett hänskratt och försvann ne-
i ån. Bonden såg då tydligt en bockfot på
det ena benet, han förstod då att det va-
bäckamannen. När han kom hem, hade frun
blivit hastigt sjuk och hon läg sedan i
flera månader. Det troddes då allmänt
att bäckamannen hade förgjort henne.